

Ἡ δὲ Ἀκαδημία τῶν Καλῶν Τεχνῶν σύγκειται ἐκ 40 μελῶν, 10 ἐλευθέρων ἀκαδημιακῶν, καὶ 10 συμπαρέδρων. Διαιρεῖται δὲ εἰς πέντε μέρη, ἦτοι— Ζωγραφίας, 14 μέλη Γλυπτικῆς, 8· Ἀρχιτεκτονικῆς, 8· Χαλκογραφίας, 4· Μουσικῆς συνθέσεως, 6. Δίδει δὲ καὶ αὕτη ἐτήσια βραβεῖα. Οἱ λαμβάνοντες τὰ διὰ τὴν Ζωγραφικὴν, τὴν Γλυπτικὴν, τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν Μουσικὴν σύνθεσιν μεγαλήτερα βραβεῖα, στέλλονται εἰς τὴν Ῥώμην πρὸς τελειοποίησιν, δαπάνη τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ Ἀκαδημία τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν σύγκειται ἐκ 30 μελῶν, 6 ἐλευθέρων Ἀκαδημιακῶν, καὶ 5 συμπαρέδρων, καὶ ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ τὰς ἠθικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐπιστήμας.

Ἰδιαίτερον γραμματέα ἔχει ἑκάστη Ἀκαδημία, καὶ δύο ἢ τῶν Ἐπιστημῶν. Ἐκάστη δὲ συνεδριάζει ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἡ ἐτήσια σύνοδος καὶ τῶν πέντε ὁμοῦ Ἀκαδημιῶν γίνεται κατὰ τὴν ἀ. τοῦ Μαΐου (Ε. Ν.) Εἰς δημοσίους περιστάσεις τὰ μέλη τοῦ Ἰνστιτούτου ἐνδίδονται μέλαν φόρεμα, ἔχον ἐλαί-όφυλλα κεντημένα μετὰ πρασίνης μετάξης.

[Ἔπεται Συνέχεια.]

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.

[Συνέχ. ἀπὸ Σελ. 266 Ἀριθ. 9]

Μετὰ τὴν σύντομον περὶ τοῦ Μηνολογίου ἔκθεσίν μας (Σελ. 260,) σκοπὸν εἶχομεν νὰ διαλάβωμεν ὀλίγα καὶ περὶ τινῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκουσῶν λέξεων, (ὡς περὶ ἐπαχτῶν, Κυριακῶν γραμμάτων, κτλ.) Μὴ θέλοντες ὅμως νὰ ἐπεκταθῶμεν κατὰ τὸ παρὸν πλεότερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ ἀναβάλλομεν ἄλλοτε, ἀναφέροντες μόνον ὀλίγα τινὰ ἤδη περὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐποχῶν, μετὰ πάσης τῆς ἐνδεχομένης συντομίας.

Ἐποχὴ τῶν Ἰουδαίων ἢ τῆς δημιουργίας. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἄρχεται ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι

παλαιότητα. Οἱ Ἰουδαῖοι θέτουσιν αὐτὴν τὸ 3761^{ον} ἔτος πρ. Χριστοῦ. Οἱ Ἕλληνες, τὸ 5508^{ον} καὶ οἱ Δυτικοὶ τὸ 4404^{ον}. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη διὰ πολλὰς αἰτίας εἶναι ἀσύμφωνος· ἂν ὁμως θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν καλῶς τὸ πρᾶγμα, βλέπομεν ὅτι ἡ τῶν Ἑλλήνων χρονολογία βασιζομένη εἰς τὴν τῶν Ἑβδομήκοντα, εἶναι ὀρθότερα τῆς τῶν Δυτικῶν, καθότι οἱ μὲν Δυτικοὶ βασιζονται εἰς τὸ ἑβραϊκὸν τῶν χρόνων τοῦ Ἁγ. Ἱερωνύμου, οἱ δὲ ἑβδομήκοντα εἶχον ἑβραϊκὸν κείμενον 700 ἔτη ἀρχαιότερον, τὸ ὁποῖον παρεδέχοντο ὡς αὐθεντικὸν καὶ ἡ συναγωγὴ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, καὶ τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθησαν καὶ οἱ Ἀπόστολοι (ὅτε διέφερεν ἀπὸ τοῦ κατὰ τοὺς χρόνους αὐτῶν ἑβραϊκοῦ κειμένου), καὶ αὐτὰς ὁ Ἰουδαῖος Ἰώσηπος. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται, ὅτι τὸ παρὰ τῶν ἑβδομήκοντα μεταφρασθὲν ἑβραϊκὸν κείμενον ὡς ὀρθότερον, εἶχε καὶ ὀρθοτέραν χρονολογίαν ἢ τὸ παρὰ τοῦ Ἱερωνύμου μεταφρασθὲν. Προσθετέον δὲ ὅτι καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἑβδομήκοντα συμφωνεῖ διὰ τοὺς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν χρόνους μὲ τὸ Σαμαρειτικὸν κείμενον, καὶ τὰ ἐπισημότερα χρονικὰ ὅλων τῶν ἀρχαίων λαῶν. (*)

Ἐποχὴ τοῦ Ἀβραάμ. Προσδιορίζεται αὕτη τὸ 2015 πρ. Χριστ. καὶ τὴν μεταχειρίζεται ὁ Εὐσέβιος εἰς τὴν Χρονολογίαν του.

Ἐποχὴ τῶν Ὀλυμπιάδων. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸν Τίμαιον, Σικελὸν συγγραφέα, ἀκμάσαντα κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐπομένως

(*) Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς ἀπεδείχθη ὅτι δύναται νὰ συμπέσῃ, κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα, μεταξὺ τοῦ 5200 καὶ τοῦ 5500, καὶ ἐπομένως ἡ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐν χρήσει τὴν σήμερον Χρονολογία ἀπὸ κτίσεως Κόσμου φαίνεται ὀρθότερα. Ἀλλ' ὅπως ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐκ τῆς εὐκαιρίας ταύτης συμβουλευόμεθα τινὰς τῶν Ὁμογενῶν, ἂν πρέπη μεταφράζοντες ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν σχολειῶν μάλιστα, ν' ἀφίνωμεν τὴν Λατινικὴν χρονολογίαν. Καὶ ἐσφαλμένη ἂν ᾔητον ἡ ἡμετέρα, ἡμεῖς ἠναγκασμένοι ἀτομικῶς νὰ τὴν φυλάττωμεν, πολλῶ μᾶλλον ἐνῷ αὕτη φαίνεται ὀρθότερα ἐκείνης.

ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἀνάγεται πολλοὺς αἰῶνας μετὰ τὴν εἰσα-
 ξιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κα-
 θότι, μεγάλης ἀβεβαιότητος οὔσης περὶ τοῦ χρόνου
 τῆς συστάσεως τῶν ἀγώνων τούτων, ἔλαβον ὡς ἀρχὴν
 τῆς ἐποχῆς ταύτης, τὴν ἀφιονείκητον Ὀλυμπιάδα
 κατ' ἣν ὁ νικητὴς ἐτιμήθη τὸ πρῶτον μὲν ἀνδριάντα.
 Ἡ δὲ Ὀλυμπιάς αὕτη συνέπεσε κατὰ τὸ Φερινὸν ἡλιο-
 στάσιον τοῦ 776 ἔτους πρ. Χριστ.— Διήρκεσεν ἡ ἐποχὴ
 αὕτη μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδοσίου, ἃν καὶ τι-
 νες θύλωσιν ὅτι ἔφθασεν ἕως τοῦ Μαυρικίου (ὑπὲρ τὰ
 600 ἀπ. Χριστ.) Ἐχει δὲ ἐκάστη Ὀλυμπιάς τεσσάρων
 ἐτῶν διάρκειαν, καὶ αὕτη μὲν σημειοῦται διὰ κεφαλαί-
 ων γραμμάτων, τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς διὰ μικρῶν γραμ-
 μάτων, ἢ διὰ τῶν Ἀραβικῶν χαρακτήρων, ὡς X N E',
 γ', ἥτοι 1842.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐποχὴ. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτον ἐν
 χρήσει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ διέμενε μέχρι τῆς
 εἰσάξεως τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς. Βασίζεται δὲ εἰς
 τὴν ὑπὸ τοῦ Ῥωμύλου κτίσιν τῆς Ῥώμης ἀλλ' ἡ ἀρχὴ
 αὐτῆς ἀμφισβητεῖται. Κοινῶς ὁμῶς θέτεται τὸ 753
 πρ. Χριστ.

Ἐποχὴ τοῦ Ναβονάσσαρ ἢ Βαλαδάν. Ἡ
 ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ συνηθε-
 στέρων. Ἡ Ἀστρονομία μάλιστα ὠφελήθη μεγάλως
 ἐξ αὐτῆς. Μεταχειρίσθησαν δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην
 ὁ Πτολεμαῖος, Θέων ὁ Ἀλεξανδρεὺς, καὶ ἄλλοι ὡς καὶ
 ὁ Βουλλᾶδος εἰς τὴν Φιλολαϊκὴν ἐπιγραφομένην
 Ἀστρονομίαν του.. Ὅφειλε δὲ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς
 εἰς τὸν Ναβονάσσαρ, Σεμελιωτὴν τοῦ δευτέρου βασιλείου
 τῆς Βαβυλωνος, καὶ προσδιορίζεται εἰς τετράδα τινὰ
 14 φεβρ. 747. Σύγκειται δὲ ἐξ ἑλλειπῶν ἢ κενῶν ἐνιαυ-
 τῶν, ἥτοι συγκειμένων ἐκ 365 ἡμερῶν, καὶ, ἐπειδὴ τὴν
 μεταχειρίζοντο οἱ Χαλδαῖοι Ἀστρονόμοι, τὴν μετε-
 χειρίσθη καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ὅστις συμφωνεῖ μεγάλως
 μετὰ τῶν ἀστρονόμων τῆς Ἀσίας. Σημειωτέον δὲ
 ὅτι μεταχειρίζοντο τὴν ἐποχὴν ταύτην μὲ τὴν χρῆσιν

τῶν Αἰγυπτιακῶν μηνῶν, καὶ τοῦτο μάλιστα ἠκολούθησαν καὶ οἱ μετὰ ταῦτα συγγραφεῖς κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Πτολεμαίου. Ὅντες δ' ἔλλιπεῖς οἱ ἐνιαυτοὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης, δὲν ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς μὲ τοὺς Ἰουλιανοὺς ἐνιαυτοὺς, διὸ καὶ κατεσκευάσθησαν ἰδιαίτεροι πίνακες πρὸς συμφωνίαν αὐτῶν.

Ἰουλιανὴ Ἐποχή. Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἀναμόρφωσις τοῦ χρονολογίου, 45 πρ. Χριστ.

Χριστιανικὴ Ἐποχή. Εἶναι περιφημότερα καὶ ἐπισημότερα ὅλων τῶν ἄλλων, ὡς ἔχουσα βάσιν τὸν ἐνιαυτὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐλαβε δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς κατὰ τὴν ἕκτην Ἐκατονταετηρίδα παρὰ τινος Δυτικοῦ Μοναχοῦ, Διονυσίου τοῦ Μεκροῦ λεγομένου, ὅστις ἠρίθμησεν ὅτι ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Σωτῆρος συνέβη περὶ τὸ 754 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. Εἰσῆχθη δ' ἡ ἐποχὴ αὕτη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατὰ τὴν ἐβδόμην Ἐκατονταετηρίδα καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐγενεν ὁμῶς νόμιμος ἐποχὴ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Μεγάλου, καὶ κατὰ τὴν δεκάτην Ἐκατονταετηρίδα ἔγινε δεκτὴ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἐκτοτε δὲ ἡ ἐποχὴ αὕτη χρησιμεύει προσφύεστατα ὡς χρονολογικὴ κλίμαξ διὰ τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτὴν συμβαίνοντα. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Διονύσιος ἔθεσε τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ 5 ἔτη μετὰ τὸν ἀκριβῆ χρόνον, ὡς ἀποδεικνύεται, πλὴν παρεβλέφθη τὸ λάθος τοῦτο, διὰ νὰ μὴ συμβῇ σύγχυσις εἰς τὴν χρονολογίαν.

Ἡ Μωαμεθανικὴ ἐποχὴ ἢ ἡ Ἑγείρα. Ἡ ἐποχὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται ὅλοι οἱ Μωαμεθανοὶ, βασίζεται εἰς τὴν ἡμέραν τῆς φυγῆς τοῦ Μωάμεθ, ἣτις συνέβη τὴν παρασκευὴν 6 Ἰουλίου, 1622. Οἱ ἐνιαυτοὶ τῆς ἐγείρας εἶναι καθαρῶς σεληνιακοὶ, ἐντὸς 33 ἔτων μένοντες ὅπισθεν τῶν Ἰουλιανῶν ἐνιαυτῶν 359 ἡμέρ. 3 ὥρ. καὶ 36'. Ὁ τρέχων ἐνιαυτὸς τῶν Μωαμεθανῶν εἶναι 1258.